

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Pozdravljeni slovanski učitelji!

Pozdravljeni Vi, ki ste prišli z izmučenih slovenskih tal, kjer leži polje Vašega dela.

Pozdravljeni Vi, ki ste prišli od severa in juga, in prinašate bratskim delavcem ob jubileju bratski pozdrav!

Pozdravljeni Vi, ki ste prihili iz slovanskih dežel, da okrepite v beli Ljubljani svojo misel slovansko.

Pozdravljeni! Pogostni so boji, redki so jubileji — mnogo je dela — malo je praznikov. Slovenska prestolnica je lahko ponosna, da Vas pozdravlja kot svoje goste. Prvi ste stali v boju za slovansko prosveto — prvi ste bili na delu za slovansko kulturo — prvi ste polagali svoje žrtve na oltar domovine.

Naj Vas ob slavnostnem trenutku ne moti, ako ne znajo vsi ceniti Vaših zaslug. Vajeni ste, da pozabljajo na Vaše delo oni, ki ste jim prvi odpirali pot v svet človeške kulture. Usoda učitelja je, da skrito leži njegovo delo, kakor se skriva seme v zemljo, kamor ga je nasejal marljivi sejalec. Toda v Vaših srcih živi zavest Vašega dela in iz njega naj raste Vaš ponos. Kadarkoli se bo oziral narod v prve začetke svojega duševnega življenja — ustavil se bo pri prvi šoli — in izkazal bo prvo čast učitelju.

Srebrni jubilej slovenskega učiteljstva ni jubilej zadnjih 25 let — to je jubilej onega dela, ki ga je vršil slovenski učitelj od prvega začetka našega narodnega življenja.

1848.

Z letom 1848. je šinila prva zarja narodne svobode v naše dežele, ljudstvo je postalo temelj države. To ljudstvo pa je imela vzgojiti šola. Narodni učitelj je bil vzgojitelj onega naroda, ki je imel v državi odločati sam o sebi.

1855.

Toda zdelo se je, da se je dalo narodom v svitu konstitucije preveč svobode — in po blagodejnih letih prostega razvoja je padel na šolo „konkordat“ — učitelj je prišel pod cerkveno oblast.

1867.

Izkazalo se je, da so napačno poznali srečo države oni, ki so se postavili proti šoli in proti svobodi. Pruska šola je vzgojila vojaka, ki je zmagal pri Kraljevem Gradcu — poražen je bil konkordat — novi zakoni so dali novo svobodo šoli in učiteljstvu.

1882.

Zopet so šli na delo sovražniki šole in učiteljstva. Zopet so hoteli omejiti vzgojo in zadržati narode v njih zmagovalnem pohodu. Takrat pa ste stopili Vi sami v bojne vrste — v boj za narodno šolo — nastala je učiteljska organizacija.

1888.

Pa tudi od tedaj pozna učiteljstvo le boj z nasprotniki, kajti slovanski učitelj celo v stanovski organizaciji ni užival enakih narodnih pravic. Zato se je ustanovila „Zaveza“, ki je združila jugoslovanska učiteljska društva v skupen boj. Veliko je bilo delo ki ste ga izvršili, velik boj ki ste ga izbojevali. Danes je srebrni jubilej dela in boja.

En žalosten spomin leži v teh 25 letih — našli so se izdajalci lastnega stanu, ki so zapustili bojne vrste in so šli v boj proti lastnim bratom, v boj proti šoli in narodu, v boj za konkordat. Toda ta spomin ne more moliti slavlja, ako pogledate uspehe svojega dela.

Niste osamljeni. Armada 27.000 učiteljev stoji danes v boju za slovansko šolo, za slovansko kulturo, za slovansko prosveto v Avstriji.

Pozdravljeni voditelji te armade!

Pozdravljeni vsi, ki ste prišli proslaviti naš jubilej!

Dokler bo ta armada stala v službi narodne šole — se slovanskim narodom ni bati pogina.

V znamenju dela, v znamenju zmage, pozdravljeni!

Belgrajske svečanosti.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad 18. (31.) avg. 1913.

IV.

Svečana seja mestnega občinskega odbora.

Da bi dostojno ovekovečil — kolikor je pač mogoče z mrtvimi črkami v dnevniku — in sočasno podal naši slovenski javnosti vsaj približno sliko onih krasnih dni, ki so zaključevali dolgi niz turobnih enajst-mesečnih krvavih bojev za svobodo in veličino srbskega naroda, moram se vedno znova in znova vračati na svečanosti, ki so mejnik med obupno minulostjo in nadejno bodočnostjo srbskega plemena, h kateremu se z upravičenim ponosom smemo prištevati tudi mi Slovenci skupno z brati Hrvati.

Koliko krasnih epizod, koliko ganljivih prizorov vtisnilo se mi je živo v spomin, katerih nikoli ne morem pozabiti, a moja duševna in fizična moč je preslaba, list premalen, da bi opisal vse, kar je bilo, kar se je slišalo in kar se je govorilo ob pogledu na radostno in svečano lice Belgrada in njegovih prebivalcev.

V nedeljo popoldne so se sprehajale cele množice po glavnih ulicah, na Kalemegdanu je bilo vse živo, tu se je plesalo »kolo« ob zvokih godbe in istotako tudi pred starim spomenikom Karadžordža v Vračarskem parku.

Gledališče je bilo bogato okrašeno zunaj in znotraj ter je bila tudi popoldanska predstava namenjena samo vojakom.

Ob 5. uri popoldne pa se je sešel občinski odbor v svečano sejo, na kateri je bil vsprejet predlog, da se imenne odslej del Kralji Milanove ulice, katerega je ljudstvo doslej nazivalo Terazija, **trg prestolonaslednika Aleksandra**.

Pri glasovanju so se socialni demokrati odrekli iz dvorane.

Odoben je tudi predlog, da prispeva občina s 100.000 dinarjev za postavitev **spomenika zmagi**, katero je izvajala srbska vojska v dveh vojnah.

Nadalje je vsprejet tudi predlog, da se pomaga graditi posameznim občinam v Srbiji »invalidni dom« in da se tudi drugače pomaga ranjenim, vdovam in sirotam. Čim se izvrši predhodni proračuni in načrti, se bodo tudi svote točno določile.

Kot prvi svoj prispevek za belgrajski »invalidni dom« odobril je občinski odbor 20.000 dinarjev, ki naj služijo za začetek zavetišča, v katerem bodo našli današnji borilci svoje novo domovje.

Končno je sklenil odbor, da se onim 500 žrtvam, ki so izdihale svojo dušo v boju za narodno svobodo, okrasijo grobovi s cvetjem, cel prostor pa se ogradi s železno ograjo. Na ta način se hoče doseči, da ostane na pokopališču trajno obeleženo ozemlje, v katerem počivajo kosti osvobodilnih vojskovalcev.

Na sredini teh grobov pa se postavi velik nagrobni spomenik z imeni počivajočih junakov.

Pri vseh predlogih se je glasovalo tako, da se je mesto »za« vzklikalo soglasno »Slava jim«.

Na koncu seje se je g. predsednik Ljuba Davidović zahvalil gg. odbornikom za izvršeno delo v tej seji, ki bode le majhno odplačilo napram ogromnim vspehom, katere je dosegla narodna požrtvovalnost, kakor tudi vsacega posameznika posebej v pravkar minulih vojnah ter zaključil z naslednjimi velepomembnimi besedami:

»Smatram, da mora Belgrad te lepe črte kar najbolje izraziti, temveč ker sedaj gleda na Belgrad — kot na svojo prestolnico — ne samo tri milijone, temveč pet milijonov duš in poleg njih še — **sedem milijonov**. Pred dvajsetimi milijoni mora biti Belgrad na svojem mestu! Ako pojdemo dalje po tej poti, po kateri se je hodilo dosedaj, sem globoko prepričan, da Belgrad ne bo izgubil svoje važne mesto na Slovanskem Jugu.«

Po začetku seje so odšli odborniki v dvorano k prestolonasledniku ter mu sporočili odloke seje.

Večerne manifestacije.

Celo popoldne izvanredno oživljeno mesto, oživelo je zvečer še bolj in neizmerno maso občinstva valile so se od vseh strani na Prestolonaslednikov trg in od tu pred dvor, kjer so pričakovali baklade.

Kakor široka valovita reka šumelo je med tisoč in tisočglavo množico.

Mnogobrojne zarnice napelane po sredini ulic, okusno razsvetljena okna stanovanj in prodajalnice, pestro razsejane skupine raznobarvenih začel se je napisov, grbov, znakov in slik, razlivalo se bojno svetlobo na manifestante, ki so radostnih lic in svečano vzličeni pričakovali vedno novih in novih presenečenj, dasi jim je duša že tak drhtela od ponosa in navdušenja.

Oh, s kakim preziranjem sem poslušal tu in tam nemško govorico, ki se je tu in tam čula iz ust kakega nadutega Nemca, izražajoč svoje začudenje nad vedomostjo in silajno proslavo tega splošno jugoslovanskega praznika.

Zvoki godbe provzročili so še živahnije gibanje med ljudstvom in

KLERIKALNA PROCESIJA NA DRUGI STRANI.

In ko je znala svojo reč do dora, je dejal Florestan:

»Dobro gre. Zdej glej, da se mi lepo napraviš — saj to znaš, slavček moj — in potem na pot.«

»Kam pa pojdeva?«

»Boš že videla, radovednica.«

— — — — —

Odpravila sta se, a ne peš, marveč z omnibusom, ker se Gilberta nis mela zasopsti.

Tako sta dospela v ulico Ober.

»Tukaj smo,« je dejal Florestan in pokazal na vhod ene izmed najlepših hiš v ulici.

»Kam pa greva?«

»Ali si radovedna!«

Napotila sta se po stopnicah — ne prenašlo, kajti nadulja je trla Florestana čim dalje bolj — in prišla v četrto nadstropje.

Stari režiser je pozvonil pri nekih vratih. Hišna je prišla odpirati.

»Ali sta to gospod in gospodična, ki ju čaka naš gospod?«

»Da... Gospod Roajane s hčerko...«

»Ah, že prav. Izvolite vstopiti.«

Trenotek nato je stala Gilberta v velikem salonu. V kotu je bil klavir, v ozadju nekakšen majhen oder, na tleh nobene preproge, pohištva prav malo... pač pa vse stene polne slik slovečih pevcev, pevk in skladateljev.

Skozi nasprotna vrata je vstopil belolas stavec.

(D dalje.)

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(D dalje.)

Od tod njena zagrizenost, s katero je zahtevala vsak dan svojo lekcijo, ki jo je stopnjevala približevala pragu umetnosti.

Florestan sam se je začel plašiti te goreče vneme in tega napredovanja.

Mala je bila res nekaj nenavadnega. Takoj je razumela vse, kar koli ji je pokazal, takoj je znala vsako, tudi najtežjo reč.

In tudi glasovna izprememba ji je šla proti koncu.

Otrok, ki se je izpreminjal v dekle, je dobival krasen sopran, ki je zvenel vsak dan sijajneje in zlahtnejše.

Preveč zlahtno celo! Kljub njegovim prepovedim se je povzpela ta glas včasih v vrtočlave višine.

»Ne tako visoko!« je klical stari pevec ves prestrašen. »To je abotno! Ne razsipaj vendar svojih bisserov!«

»Tak kdaj bom smela peti vendar enkrat po svoji volji?«

»Ne prej kakor čez dve leti... In še to samo, ako boš pridna in ubogala moje nauke.«

»Ah, ljubi očka, kako rada bi te ubogala, ako bi mi to kaj pomagalo v nečem, kar si mislim sama pri sebi.«

»V čem?«

»V tem, da postanem pevka.«

»Toda... uboga Gilberta... da postaneš pevka...«

»O, vem; treba je iti na Konservatorij.«

»Treba je biti pred vsem sprejet na Konservatorij.«

»Ali mari nimam dovolj upanja in — dovolj glasu, da me sprejmo, ako ubogam tvoje odredbe do pčice?«

»Oh, glas že imaš!«

»In talent tudi; ti sam si ga zbudil v meni...«

»Tatata; najprvo glej, da dobiš v šoli dobro izpričevalo. Potem bomo govorili o vsem ostalem.«

»Torej ne praviš ne?«

»Pa tudi da še ne rečem.«

»Ah, kako rada te imam!«

Skočila mu je za vrat, vsa omamljena in brezumna od radosti.

On pa je odšel osupel in zmeden po svoji režiji ter jo pustil doma, igrajočo se s Kastorjem, ki mu je prerokovala:

»Ti boš kužek imenitne operne pevke... In posteljico dobiš pa že takšno več, od samih angleških čipk!...«

— — — — —

Florestan je stopal med tem po Mažentskem bulvarju.

»Kaj naj storim,« se je izpraševal, »kako naj se odzivljem tej želji, ki jo je izrazila danes prvokrat tako odločno?«

Res je imela vse, na kar je bilo mogoče graditi nado uspeha...

Videl je, da bo jako lepa... saj je postajala od dne do dne mišnejša in milejša. Velika bo, tenka in gibčna kar je neizogibno za dekle, ki hoče imeti srečo pri gledišču.

Imela je krasen glas... glas, ki je postajal naravnost čudovit.

Talent pa... Bože, ob njeni gorečnosti je moral talent kmalu zrasti.

Toda poslati na gledišče ubogo majhno cvetko, nedolžnost... Izročiti jo v pašo vsakateri pohlepnosti, izkušnjava in pregreh, ki se klati okrog kulis!

Po dolgem in hudem notranjem boju pa si je dejal Florestan:

»A nazadnje: ako ne postane umetnica — kaj naj postane potem?«

In računaj je:

»Sama... s temi par beliči... kaj naj počne? Meni ostane jedva dovolj časa, da ji najdem mesto v kaki prodajalni ali pisarni, kaj vem, kje... Ali ji bo pretila tankaj manjša nevarnost kakor pri gledišču?«

In stari Florestan je govoril sam s seboj, majaje s svojo neizpremenljivo plavo in kodrasto glavo.

»Seveda, če bi šlo za to, da postane igralka... to bi bilo že druga reč... Igralka takorekoč ne more biti pametna... To je strašno, am-

pak — je že tako in tudi bo, dokler jim bodo dajali po deset tisoč frankov plače, zahtevali pa za dvajset tisoč frankov toalet... Toda med igralko in med pevko — kolikšna razlika! Samo če hoče, nihče ji ne brani živeti počteno!«

In mislil je na pravične plače, ki jih dajejo slovečim umetnicam, in na vse tiste, ki so venčale svojo karijero z imenitnimi, kneževskimi porokami.

Pa je dodajal sam pri sebi:

»Ako bi jo katerikrat kak čudež približal njim, ki hodijo tako blizu mimo nje, ne da bi slutili, da teče v njihovih in njenih žilah ista kri... eh, potem sem prepričan, da bi jo sprejeli bolje kot veliko umetnico, kakor pa, če bi bila samo majhna prodajalka, priklenjena morebiti že na pustega in slabo vzgojenega soproga.«

In ko se je vrnila Gilberta na koncu leta s tistim blaženim šolskim izpričevalom, je dejala Florestanu:

»Na, očka. Stori la sem, kar si zahteval. Zdej si ti na vrsti.«

»Torej ti ona misel še vedno ne gre iz glave?«

»Ah, kako bi mogla, očka dragi!«

»Dobro... Naučim te nekaj. Melodijo z Spontinijeve »Vestanke.«

»In kadar jo bom znala?«

»Nauči se, ostalo boš videla pozneje.«

»Pa se začniva učiti.« je dejala ona, vsa razburjena.

Klerikalna procesija.

Da je važna stvar parada, to vsak prireditelj ve, najbolj pa dekleta mlada za parado preskrbe.

Brihe naše so mladenke, to Prešeren je že pel — bile zveste so Slovenke, ni jih klerikalec vjel.

Narodna noša.

Zdaj tercijalke so postale in le molijo vse prek, — ves ples k vragu so poslale nar jim lepih ni oblek.

Vendar za kongres so zbrale mnogo starih avb in peč — bile so prav brihe zale — le pohodne še preveč.

Škoti pridejo.

Kadar je velika gnječa, ta naprej gre, ta nazaj — mnogo je vedno večja in nastane dirindaj.

Drug čez drugega udriha eden vpije, drug kriči, eden joka, drug spošila, vsak kaj videti želi.

(Konec jutri.)

kmalu se vsuje dolg, nepregleden žareč in širok pas med množico.

Bakljada je prihajala ob zvokih srbske koračnice.

V tem se pojavil kralj — z vsem svojim spremstvom in s prestolonaslednikom — na dvornem balkonu.

Med ljudstvom je završalo in urnebesni klici »živio kralj« razlegali so se v jasno noč.

Trgovci g. Toša Mihajlovič pozdravil je kralja v imenu Belgrajčanov, nakar je odgovoril kralj:

»Dragi moji Belgrajčani, Današnji dan, kolikor me je ganilo, toliko me je tudi obradovalo!

Ganilo me je, ker sem uvidel kako iskrena in topla je Vaša ljubezen napram mojemu sinu nasledniku prestola, kakšna iskrena je Vaša spoštovanje spominu mojega deda.

Obradoval sem se, ker sem sprevidel, kako velike so Vaše simpatije za moj dom, ker ste pokazali kako visoko cenite in s kakim priznanjem vsprejemate naše dične borilce.

Z vsemi svojimi se ponašam z ljubeznijo moje prestolice in verjume mi, da vam z isto toplino vračam.

Daj Bože, da bi srbski prestol vedno imel svojo močno oporo v ljubezni naroda!

Hvala vam moji dragi Belgrajčani! Hvala vam iz vsega srca!

Oduševljena masa je frenetično vzklikala kralju, domovini, vojaštvu in Srbsvemu sploh.

Velikanska sestavina ljudskih teles se je začela polagoma premikati, toda prost korak po glavnih ulicah sploh ni bil mogoč.

Po velikem ovinku prišel sem na Kalemegdan, kjer je bilo vse razsvetljeno, posebno pa obrežje nad Savo.

Krasne kombinacije električnih žaric morale so brezdvomno vplivati na nasprotno bregovno Save, kjer je vladala grobna tišina in črna tema.

Na Topčiderskem brdu in po mestu so se spuščale rakete, zažigali umetni ognji in streljalo z revolverji.

Se pozno v noč so se sprehajale velike množice vznemirjenega ljudstva po ulicah, kavarne pa so bile čelo noč napolnjene.

S tem upam, da sem vsaj približno opisal krasne dneve, ki bodo mejniki novih, boljših in srečnejših dni — zedinjene Srbije...

Mars

Deželni zbor

štajerski

Maribor, 5. sept. 1913.

Iz Gradca se nam piše:

»V širokih krogih je prevladalo mnenje, da pride septembra meseca do zadnjega poskusa, napraviti štajerski deželni zbor delazmožen, ali pa ga, če bi se to izjalovilo, enostavno razpustiti in razpisati nove volitve, a to že v pričetku decembra letos.

Temu naziranju je storila neka uradna izjava nepričakovan konec. Danes vemo, da s septemborskimi pogajanjimi za delazmožnost ne bo nič, marveč, da se na tem interesirane tolaži za decembrom, v katerem mesecu ima pasti odločitev. Radi tega političnega preokreta vlada med nemškimi svobodomiselnimi velikanska nejevolja in graška svobodomiselnih organa imata vrlo priložnost, dati na razpolago svoje predale nezaovoljnostem. V prvi vrsti se obravnava samoobsebi umevno, vprašanje, zakaj se vedno znova zavlačuje vprašanje te krize. V »Tagespostu« prihaja tozadevno nek članek do sledečega vprašanja: »Samo radi tega, ker se cela vrsta poslancev boji, stopiti pred njih volilce in jim postaviti vprašanje, ali jim še kot poslancem zaupajo? Ali se je za to namestniku izjavilo, da se sedanji čas ne smatra ugodnim za sklicanje deželnega zbora, ter se izrazilo za zasedanje v decembru, dasi gospodje poslanci dobro vedo in vedeti morajo, da bo deželni zbor v decembru ravno toliko delazmožen, kot v septembru.« Z zavlačevanjem se prav ničesar drugega ne doseže, kot, da se podaljša par poslancem čas za nove volitve, ker se boje za svoje mandate; ne pomisli se pa, koliko škode se s tem prizadele celemu gospodarskemu življenju. »Tagespostin« članek pa očividno ni popolnoma na pravem. Razpustitev deželnega zbora v velikem ne bo povzročila nikakih večjih izprememb par onih poslancev pa, ki po pravici — ali pa tudi ne — trepetajo za svoje mandate, nima toliko vpliva, izposlovati sedanjemu absolutizmu v deželnem dvorcu daljši termin. Pravi povod vladnega ukrepa je iskati v čem drugem.

Nemško nacionalci — kot večina — nikakor nimajo povoda, tako hitro razpustitev in objasnenje zadev v deželnem zboru, želeli. V tem slučaju bi morali dati Slovencem gotovo koncesije, a vrhu tega bi bili pri siljeni, držati učitelstvu dano obljubo in konečno široki javnosti obrazložiti stanje deželnih financ. Vse to bi bilo potrebno, če bi se hotelo priti v okom obstrukciji in pripravi delazmožnost Poslanec Einspinner je že dne 2. septembra, torej še pred vladnim odlokom, izjavil v imenu večine, da treba najprej imeti denar. Šele, kadar bi bilo poskrbljeno za denar, bi imelo zasedanje dež. zbora kaj vrednosti. Denar pa mora preskrbeti finančna preosnova. Einspinnerju pa oporeka posl. Otter, ki je mnenja, da ova finančna reforma nikakor ne bo izpadla toliko ugodno, da bi zamogla pokriti deficit, učiteljske plače — kolikor je pri njih nepokritja — in druge finančne potrebščine dežele. Tudi po finančni reformi ne bo kazalo drugega, kot zvišati deželne doklade. Otter je mnenja, da je zavlačevanje do decembra brezpotrebna potratna časa. Nemškonacionalna večina, ki je pri namestniku bila za čakanje do decembra najbrže upa na kak — »čudež«, ki naj v enajstih uri pomaga rešiti mizerijo deželnih financ...

Nam pa se dozdeva, da niso bili za decembarsko zasedanje edinole nemški nacionalci merodajni, marveč da so pri tej odločitvi soprizadeti tudi — klerikalci vseh, ozir. obeh narodnostij. Imeli smo priliko, govoriti z enim poslancem deželnega zbora in ta nam je na vprašanje, kateri čas bi bil zanje — klerikalce — za nove volitve najpriilnejši, odgovoril, da nedvomno januar, odnosno februar. Njim bi bile volitve v decembru zelo neljube, ker so ravno njih glavni agitatorji vsled cerkvenih opravkov za držani, politično zastavljati vse svoje moči, vrhu tega pa zadržuje poznorojensko delo volilce od intenzivnega sodelovanja pri volilnih borbah. Dasi naša graška vest skoro zanikuje možnost velikih, ozir. večjih izprememb mandatov, je vseeno očitno, da se nam obeta prav čedna volilna kampa. In konečno: »Nemo propheta in patria...«

Morda bo rezultat izida zgoraj, kot tudi spodaj — pri nas — prinesel kakšno neljubo razočaranje...

—a.

Slovenska zemlja

Cerknica.

Od 26. do 28. avgusta t. l. so se vrstile v okoliših Cerknice - Rakke vojaške vaje, katerih se je udeležila 44. brigada. Med drugimi jih je udeležil tudi 5. domobranski pešpolk, sestojel razin gg. častnikov, višjih in nižjih in cele kope pridaničev, ki so bili že itak ubogemu letetu v samo škodo in pokoro. Zlasti kampelci so bili »fantje« od onih dveh stotni, ki sta ložrali v Dolenji Vasi. Kradi so kakor snake in krokarji. Otresli so sado po vsi zroto in nezrelo, in eden od tičkov je izmaknil svojemu gostitelju Martinčiču, ondotnemu posestniku vprico domačih srebrno žepno uro. Da je zaradi lenega izgubil z uro vred tudi verižica, je sam po sebi umevno. Posestnika Petrovičiča dvoje jablov, ki sta obetali lastniku poplačati vsaj v malem njegov trud, sta tudi dozoreli čez noč in sed je odšlo z moštvo imenovanih dveh kompanij 5. regimenta »landverjev«.

In potem kakšen red je bil to! Ob devetih urah večer so pri nas po ulici pele tambe množice. V Dolenji vasi je bilo ničesar! Mari je Dolenja Vasa tako blizu Cerknice, da dostopuje množice iz ulice tudi za Dolenjo Vaso? Vojstvo mesto, da bi se splošno k počitku je to za hriškatu češnja-mi jabolke. — Domobranstvo! Prav po turško in — albanji!

Nasprotno pa moramo pohvaliti kar najtopleje druge polke in oddelke, ki so se mudili pri nas, pred vsem gg. častnike in podčastnike, same vrle, prijazne in ljubeznive može in izražamo toplo željo, da bi se zopet videli kar najpreje!

Nabrežina.

Gospod urednik! Na moj članek iz Nabrežine z dne 29. t. m. v Vašem cenjenem listu, oglasil se je v listu »Edinost« — »Akademik.«

O, sancta simplicitas! Odslej pa verjamem, da je pri gotovih ljudeh domišljija neozdravljiva bolezen. Kaj je vendar hotel doseči s svojim odgovorom, gosp. Akademik? Ali pominjati ali vsaj osmešiti svoje kolege in povzdigniti »sebe« — ali pa uničiti dopisnika? Naj že bo to ali ono, ne prvo ne drugo se mu ni posrečilo. Pač pa nekaj! Da bode njegov dopis bolj opravičen, je napadel »Dan«.

Čemu? Vem, namreč, da nam je kritika, dokler sloni na resnici, dovoljena. V kateri dnevnik naj dopisuje, to je stvar dopisnika samega. Dopisnik pa mora biti zadovoljen in hvaležen, da mu je uredništvo toliko naklonjeno, da mu da prostora in priliko, da obelodani svoj dopis. To velja zame pri »Dnevu« in enako je tudi za gosp. »Akademika« pri cenj. »Edinosti«.

Da se pa kdo za to v svoji nepremišljenosti spravi na uredništvo, kakor se je to zgodilo v omenjenem dopisu, imenujem to zeleno nezrelost pomanjkanje dolžnega spoštovanja in obzira do osebja.

Da je pa meni več vredno življenje otroka neznanega delavca kakor cvetlični dan južne železnice, prihaja pač odtod, ker sem delavec, in mi je ta otrok bližji, kakor pa cvetlični dnevi južne železnice, pri katerih nimam ne besede, ne moči, da jih preprečim. Bahato zaničevanje mladega življenja, gosp. Akademik, mi jasno osvetljuje pot, na kateri se nahajate. Jaz pa bi od akademične mladine pričakoval vse kaj drugega, namreč, spoštovanje do vseh stanov.

Kar se tjika N. D. O., prepuščam to onim, ki so v to poklicani. Ker oni ki od ene strani zaničujejo otroka, dokazujejo že v naprej, da nimajo smisla, za korist delavskega stana.

Ko bo še kdo stopil v javnost ter pisal o tujcih in družbi C. M., naj ne pozabi, kdo da je bil tisti, ki nas je na C. M. veselici v Nabrežini, pred dvema letoma v svojem govoru imenoval — privravnance!

To naj se upošteva, ter če ni še znana oca onega famoznega govora, naj le gospod akademik povpraša ljudstvo, delavce, in izvedel bo, koliko članov je. Bili so to delavci, socialni demokratje, ki so bili člani družbe do dneva onega govora. — Torej, če bode odslej drugače, se bo le popravilo ono, kar se je nekda nepremišljeno zagrešilo.

Toliko v odgovor Akademiku — neakademiku.

V soboto, dne 6., 7., 8. in 9. t. m. se bode predvajal v Kino »Idealu« film

„Zaročenca“

po slovitim literarnem romanu Aleksandra Manzoni. Predstave ob 3., 5., 7. in 9., v nedeljo ob pol 11. dopoldne.

Stajersko.

Zanimivo. Zadnjič je bil »Dan« konfisciran, ker je poročal o t. zv. »Sedan feier« v Mariboru. Pri tem so bile konfiscirane celo besede, ki jih je pisal neki nemški list. Zadnja »Straža« prinaša popolnoma enak članek o teh pangermanskih Nemcih in ni konfiscirana. Iz tega se vidi, da drž. pravdniki niti v Mariboru niso tako strogi, kakor v Ljubljani. Zakaj?

Dvojna mera. Če bi si pri nas kdo drznil slaviti eno zadnjih velikih zmag, recimo srbskih, bi imeli takoj na hrbtu vse državno pravdniki aparat, bi se nas lovilo po zasebnih ovađuhih, orožnikih, policajih itd. Če bi si ta ali oni upal zapeti, makar v ožji družbi »Naprej zastave slave...« bi moral računati s tem, da ga naslednjega dne zapro, češ, delal je velikosrbsko propagando. Drugače je seveda, če slave avstrijski patent-nemci svoje »Sedane«. Kadar je Mahner slavnosten govornik, je vselej tako. Ta mož gre v svojem pro-avstrijskem fanatizmu tako daleč, da pozabi popolnoma, na katerih tleh in pred katerim občinstvom da govori. Da, ta mož ima drznosti dovolj, pri sleherni priliki na naravnost rafiniran način opozarjati svoje poslušalce, na nemoč Avstrije, premoč Prusije. Mariborski vsenemci seveda na moč izrabljajo talente tega moža, ki jim fantazira in preparira kupljene mase za edino njihovo veliko željo. Pastor Mahner je pa seveda tudi na zgoraj do dobra poznan vsenemec, a kljub temu, mu pripuščajmo naše državne oblasti, da nemočno dela, ščuje in ruje po svoji pro-avstrijski maniri dalje. Da, naša državna pravdnikstva gredo pri tem še celo temu možu na roke: menda iz strahu, da bi širši javnosti njegova prizadevanja ostala prikrita, dopuste ta naša državna pravdnikstva, da se njegovi govori tiskajo in potem potom časnikarskega tiska, razširijo po svetu. Kar smo že zadnjič zahtevali, ponavljamo danes: merodajnih faktorjev dolžnost je, da poskrbe našim — vsaj državnim! — oblastem za osveženje njih spomina, t. pr., da jim na višjih mestih poskrbe za migljaj, da so tudi oni postavljeni za to, da skrbje za javni mir in red.

Voitsberg. (O zverjadi.) Ona zverjad, ki ni ne res, ne volk in ne pes, ampak to, za kar danes sploh najbrže še nihče ne ve, postaja stalbalskim planšarjem že pravcata katastrofa. Statistika je dognala, da je ta zverjad, recimo: volk, do sedaj uničila 90 glav govedine in čez 220 ovac, kar da približno računano 14.000 K škode. Že preje se je večkrat izrazilo bojazen, da bi sčasoma zamogla ta zverjad — zlasti po zimi — napadati tudi ljudi. Kar pa je bila doslej le bojazen, se je sedaj tudi v resnici že zgodilo. Večno lokanje krvi, je zverjad tako zelo podivjalo, da je minolo sredo naskočila celo rekega 15letnega dečka. V svojo srečo je fant strahu tako odrevenel, da sploh ni mogel geniti nda. To je zverjad spravilo iz ravnotežja, preplašilo in prepodilo. Strah fantov pa je bil tolikšen, da pozneje ni bil v stanu, zverjadi natančneje opisati.

Pluj. (Nesreča s puško.) Pred par dnevi je vzel 21letni sin posestnika Mariniča, Ivan, neko staro, zarjavelo puško. Fant, ki se je baje že od nekda zelo rad igral s strelnim orožjem, je puško nabil, ter šel na očetov pašnik, koder je vtaknil puškino cev v neko gnezdo z osami. Ko se je puška sprožila, se je cev odtrgala od trhlega ročaja, sunila nazaj in se zarinila Mariniču v možgane. Fant je imel še moči, da je stopil kakšna dva koraka, potem se je pa onesveščen zgrudil. Nezvestnega so ga nato prepejali z rešilnim avtomobilom v Gradec. Dvomijo, da bi okrevaj.

Celje. (Najden novorojenček.) V celjski mestni cerkvi je našla dne 3. t. m. neka perica zjutraj — novorojenčka. Dete je mati takoj po porodu odložila. Pri novorojenčku so našli tudi sveženj slame, vsled česar sklepajo, da je bila mati kmečkega stanu. Dete je bilo živo in staro šele par ur, a je imelo na levi lobanji velika in težko rano, zadobljeno najbrže pri padcu vsled hitrega poroda. Za matero se marljivo pozveduje.

Celje. (Ceno sadje.) Po celjski okolici in tik pred celjske hiše, so neznanj uzmovičje že dalj časa sem hodili krast sadje, ki ga je letos zelo mnogo. Marsikateremu posestniku je bilo vse pokradeno, a uzmovičev ni bilo mogoče izslediti. V eni pretečenih noči, pa je paznik Kruzič videl prevzitarici Rančigaj in Pangrac, ko sta tresli sadna drevesa, dočim so jima njih otroci nalagali sadje v velike baramne koše.

Iz Brezovca v Halozah. (Tatovi.) Že delj časa sem krade neka neznan tola iz kletij vino. Tako je pred par dnevi vlomila v klet posestnika Jos. Herzoga in mu pokradla za 110 kron vina. Hkratu je poskusila vlomiti v klet prevzitarja Marka Iva-

nuša. Ko so tatovi izdoblili že za dober pol kubič, meter veliko luknjo v zid, jih je nekdo preplašil in odkuril so jo — brez naslova.

O deželnem zboru, priobčujemo na drugem mestu članek, ki ga podajamo v prevodu iz graškega vira. Dobili smo ga od strani, ki več ali manj divergira z mnenjem nemškonacionalnih strank. Vsekakor smo že onemu članku dodali par opazk, zlasti smo komentirali decembarski termin. Kdor primerja ta naš članek z onim »Tagespostu« od 5. t. m., jutranja izdaja uvodnik, bo nehoti moral priti do spoznanja, da si po vsebini nasprotujeta v toliko, v kolikor naš vir očita nemškonacionalcem, ozir. nemškosvobodomiselnem, da so oni za decembarsko zasedanje, »Tagespostin« uvodnik pa je temu nasproten in skuša zlasti klerikalne frakcije osumiti, da gre njim za decembarsko zasedanje. Navedli smo konec našega članka, glavne motive, ki govorijo pri klerikalcih za decembarsko zasedanje. Že preje enkrat, pa smo tudi mi dejali, da razni nemškonacionalni politiki istotako žele, takojšnje septembarsko zasedanje, oziroma razpust. »Tagespost« od 5. t. m. je tudi še tega naziranja, dasi ne ve, kako prav z barvo na dan. Kajti, da nje ne gre le zato, prihraniti zavlačevanje, je jasno. Bolje bi bilo, če bi gospodje za »Tagespostu« priznali, da žele razpust le zgolj iz politično-taktičnih razlogov, ne pa, da prihranijo deželi par mesecev. Gotovo tudi mi nismo za nadaljno zavlačevanje, a argumenti »Tagespostu« se nam zde vendarle v nekoliko megleni. Sicer pa običava »Tagespost« kadar postaja enkrat gostobesedna, postati sčasoma tudi nekoliko manj previdna. Če nas vse ne vara, bomo že v kratkem lahko zvedeli iz »Tagespostu« kaj več. Kadar se Nemci med seboj preklajo, se radi spozabljajo.

Kaj pravi »Slovenec« o dež. zboru? Včerajšnji »Slovenec« piše: »V naših kot tudi v nemških krogih velja liberalna politika samo še za razvedrilno. Če postane človeku dolgčas, je potreba samo vreči pogleda na naše liberalce, ki streljajo enega kozla za drugim, pa imate dovolj za — smeh in kratak čas.« — Dobro da vemo.

Zanimivo bi bilo vedeti, v koliko ima obstrukcija slovenskih klerikalcev uspehov, ozir. neuspehov. Kot je posneti iz pisanja nemških listov, se v nemških deželnozborskih krogih očividno računa, da slovenski klerikalni poslanci ne pojdjo v eventualno novo izvoljeni deželni zbor z zopetno obstrukcijo, marveč, da se je med njimi in nemško večino dosegel sporazum. Kakšen pa je ta sporazum? Jeli nam v narodno korist, ali škodo? Dobro bi storila naša klerikalna organa, če nam dasta v tem kaj pojasniti.

Vprašanje učiteljskih doklad. Ker deželni zbor ne deluje, je sklenil deželni odbor vporabiti 300.000 K ob enkratno doklado učiteljem. Doboda pa to doklado: A. moške oženjene in moške ovdovele učne moči s spričevalom sposobnosti. B. neoženjene moške in ovdovele ženske moči s spričevalom sposobnosti. C. učne moči s spričevalom zrelosti ter najmanj enim službenim letom. D. Nemožene, ali pa ovdovele učitelje ročnih del z vsaj enim službenim letom. Doklade bo razdeliti na približno 4000 učnih moči, in bodo po svoji pripadnosti v gorajšnje točke obsegale približno 60 do 100 K. Deželni okrajni šolski sveti itd. imajo priglasitve tozadevno potrebno do 8. septembra t. l.

Daneš, 7. septembra Sokolske slavnosti v Selnici na Dravi. Kar čuti sokolsko, naj pride na plan!

Doberna pri Celju. (Tatovi.) Lansko jesen sta prodala posestnika Dobovičnik postarju Golu iz Nove vasi svoj gozd, ki ga je Gol takoj pričel sekati. Že takrat je Dobovičnik nagovarjal drvarje, naj mu spravijo na stran par lepih debel, kar pa ti seveda niso storili, pač pa so Dobovičnika naznanili Golu. V zadnjem času je bilo očividno, da zmanjkuje Golu vedno več storov, radi česar so se pričele preiskave. Sumili so pa takoj Dobovičnika in hišna preiskava na njegovem domu, je dognala njegovo krivdo. Našli so po kleti, stanovanju, podstrešju, v senu itd. 80 panjev, deloma še celih, deloma pa tudi že razsekanih, povsod pa sledove Golovega pečata. Dobovičnik sicer taj, vendar mu to ne pomaga mnogo. Zapri so ga, z njim pa tudi njegovo ženo, o kateri sumijo, da mu je pomagala krasti.

Letna. Po deževnih tednih se je vreme prav korenito izprevrilo. Solnce je pričelo prav neusmiljeno greti in pripekati, kot bi hotelo zamujeno doprinesiti. In vse kaže, da bo v marsičem dobro. Prav posebn ugodno kaže z vinom. Samo, če si v zadnjem trenutku zopet vse ne izprevrže.

(Dalje v prilogi.)

Cementne cevi
v vseh merah,
barvaste plošče
ltd.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Ko.

Ljubljana.

Telefon št. 296.

Pisarna, delavnica in skladišče na Tržaški cesti.

Telefon št. 296.

Stopnjice, bal-
koni, spomeniki,
stavbni okraski
ltd.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

Št. 1147 m. š. sv.

Razglas.

Na obeh mestnih slovenskih otroških vrtcih se prične novo
šolsko leto 1913/14

dne 16. septembra 1913

Vpisovalo se bo v šolskih prostorih na Zaloški cesti št. 1 in
v Cerkveni ulici št. 21 dne 15. septembra 1913 od devetih do dva-
najstih dopoldne.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
dne 1. septembra 1913.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Vpisovanje v glasbeno šolo

v soboto 13., v ponedeljek 15., v torek 16., v sredo 17. sep-
tembra dopoldne od 9. do 12., popoldne pa od 3. do 5. ure
in v nedeljo, 14. septembra dopoldne od 10. do 12. ure.

To slovensko glasbeno vzgojevališče podaja učencem umetniško-glas-
beno izobrazbo v klavirju in violini od prvega začetka do popolne konservatorske
in koncertne višine; v violi, violončelu, kontrabasu, flavti, oboi, klarinetu, fagotu,
trubenti, rogu in pozavni do dostojne usposobljenosti za sodelovanje v orke-
stru; v solopetju od začetka do operne in koncertne višine in v vseh znanst-
veno-teoretičnih vedah t. j. v glasbeni teoriji, harmoniji, kontrapunktu in even-
tualno kompoziciji in glasbeni zgodovini popolna izobrazba za razumevanje
skladb in predpogoje za skladanje, dirigiranje, pevovodstvo, kapelništvo i. t. d.
Zavod stoji pod artističnim vodstvom g. koncertnega vodje M. Hubada
administrativnim vodstvom g. šol. ravnatelja Frana Gerbiča.
Na zavodu poučuje 13 glasbenih učiteljev; med temi: Fr.
Gerbič, Mat. Hubad, Josip Vedral, Anton Trost, Klotilda Praprotnik, Jana Clu-
mecka, Josip Pavčič in drugi.
Natančnejši podatki so razvidni iz lepakov.

Odbor „Glasbene Matice“.

Štev. 1146/m. š. sv.

Razglas.

Solsko leto 1913/14 se prične na mestnih ljudskih šolah
Ljubljanskih

dne 16. septembra 1913

s klicanjem sv. Duha in potem takoj z rednim šolskim poukom.
Vpisavalo se bode v smislu § 33. dokončnega šolskega in
učnega reda dne 13., 14. in 15. septembra 1913 v šolskih po-
slopih in sicer: dne 13. in 15. septembra od 8. do 12 ure dopoldne
in od 2. do 4. ure popoldne, dne 14. septembra pa samo od 9. do
12. ure dopoldne in sicer: za I. mestno deško ljudsko šolo v šolskem
poslopiju v Komenskega ulici št. 19; za II. mestno deško ljudsko
šolo v šolskem poslopiju na Cojzovi cesti št. 5; za III. mestno deško
ljudsko šolo v šolskem poslopiju na Erjavčevi cesti št. 21 (II. nadstro-
pje); za IV. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopiju Na prulah
št. 13; za mestno trirazrednico na Barju v šolskem poslopiju na Ka-
rolinski zemlji št. 40; za mestno nemško deško ljudsko šolo v šols-
kem poslopiju na Erjavčevi cesti št. 21 (pritličje); za mestno slovensko
dekljsko šolo v šolskem poslopiju na Sv. Jakoba trgu št. 1; za mestno
nemško dekljsko šolo v šolskem poslopiju na Erjavčevi cesti št. 19.
Otroci, ki ne stanujejo v Ljubljani se v mestne šole ne bodo
sprejemali.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
dne 1. septembra 1913.

100.000 ur!

Radi balkanske vojne sem primoran prodati 100.000 kosov imit. srebrnih
ur z izvrstnim Anker-Rem. kolesjem, tekmo na rubinih, ki so bile name-
njene za Turčijo, za čudovito nizko ceno, 1 kos 3 K, 2 kosa 5 K 80 v, 5
kosov 14 K, 10 kosov 27 K. Naj nihče ne zamudi pri tej ugodni priliki si
nabavi uro skoraj zastoj. Naročite takoj, ker bodo v kratkem razprodane.
8 letna pisarna garancija. — Pošilja po poštnej povzetju pošiljalnica ur
S. LUSTIG, Novi Sandez 6-76.

pariški modeli

damskih kostumov in paletov, kateri se ne bodo razstavili
v izloži ter se samo na izrecno zahtevo pokažejo odjemalcem.
Nadalje priporočam največjo izbiro paletov in kostu-
mov za dame in deklice, oblek in površnikov za gospode
in dečke ter šolsko mladino. Dalje pelerin in otročjih oblek
po priznanih nizkih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Danes pojdemo vsi na Glince-
Vič kjer je velik

KONCERT

na prostornem vrtu

pri „Travnu“.

Začetek ob 4. uri popoldan.
Pri neugodnem vremenu se vrši
koncert v prostornem salonu.

Vljudo se priporoča

J. Traun.

Popolni šivalni
stroj je le

„Singerjev“

Dobi se samo s
tem izveskom in
po upravičenih
naših zastopnikih
Ljubljana, Sv.
Petra cesta 4,
Kranj, Glavni trg 119, Novo-
mesto lekarna Bergman, Ko-
čevje, Glavni trg 79.

Kdor hoče imeti res za-
nesljivo in trpežno
uro, fino izdelane
veržice, prstane
i. t. d. naj ne
prezre
tvrdke

Ivan Ravnihar, urar

Ljubljana, sv. Petra c. 4.

Dober tek

je dobra stvar!
zanemarjaj je nikár!

Dober tek

imaš vsak dan, ako vživaš

želodčni liker „FLORIAN“ je
pripravljen tek in prebavo mar-
sikomu, ki je zamán kupoval
draga in neprijetna zdravila!

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Gramofonske plošče

z novimi

slovenskimi
posnetki

so zopet izšle in se dobe edino pri

A. Rasberger, Ljubljana

Sodna ulica št. 5.

Največja tovarniška zaloga
najnovejših gramofonov in godbenih
automatov na Kranjskem.

Glavni zastopnik tvrdi: Avstrijske
gramofonske družbe na Dunaju, z
znamko „Angelj“, in Homophon Comp.
v Berlinu, znamka „Homokord“.
Plošče: Jumbo, Favorit, Odlon itd.
vedno v zalogi.

: 10.000 vsakovrstnih plošč. :

Lastna delavnica za izdelavo in po-
pravljanje gramofonov in godbenih
automatov vseh vrst. — Posamezna
dela, igle, peresa, in cela kolesja.
Ceniki zastoj in franko.

Slovenci!

Kupujte in
zahtevajte
povsod edino-ic

Priznana
najboljše!

Ciril-Metodove

Dobijo se povsod!

vžigalice!!

Glavna zaloga pri IVAN PERDAN-u v Ljubljani.

Oglejte si

pred nakupom izdelane obleke, suknja in pelerine za odraslo in

:: šolsko mladino ::

v trgovini

„Pri Škofu“

Ljubljana, Pred Škofijo št. 3 — zraven škofije —
nasproti gostilne „Pri Sokolu“.

Naznanilo.

Zaradi opustitve koles prodajam iste po zelo
znižanih cenah z jamstvom.

Kdor si misli drugo leto kupiti kolo, naj se
potrudi v mojo trgovino.

Vljudo vabim

FR. ČUDEN,

trgovina s kolesi

Ljubljana, Prešernova ulica 1.

3

v Ljubljani, Židovska ulica

3

Židovska ulica

Prodaja

radi pozne sezije po zelo znižani ceni
slamnike za dame in deklice.

Modni salon

STUCHLY-MASCHKE

: Žalni klobuki vedno v zalogi. :

Židovska ulica

3

v Ljubljani, Židovska ulica

3

Zaloga po-
hštva in ta-
petniškega
blaga.

Fr. Kapus

Ljubljana,
Marija Te-
rezije cesta
11 (Kolizej).

Zaloga spalnih
ter jedilnih sob

v različnih najnovejših slogih.

Vsakovrstno drugo

pohištvo.

Priznana solidno blago

ter najnižje cene.

Zaloga otomanov
divanov, žimnic

različne kakovosti;
zajamčeno trpežni izdelki.

Velika izbira

otročjih vozičkov,

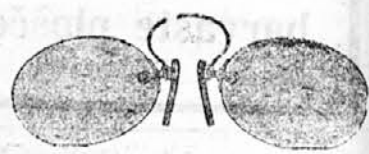
vsakovrstnih slik,

ogledal i t d.

K. JURMAN OPTIK IN ŠPECIALIST LJUBLJANA Selenburgova ulica

Optični zavod z električnim obratom. — Aparati, poljska kukala, daljnogledi.
Za prvovrstno tehniko se jamči. — Popravila se izvršujejo v lastni delavnici.

Martin Kralj

čevljar in izdelovatelj gornjih delov
v Ljubljani, Wolfova ulica 12.
Priporoča se slavnemu občinstvu za
vsa v to stroko spadajoča dela, katera
izvršuje hitro, točno in solidno.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivega, dobrega, pu-
ljenega 2 K;
boljšega 2-40
K; prima pol-
belega 2-80K,
belega 4 K;
belega puha-
stega 5-10 K; velefinnega snežnobelega,
pujenega, 6-40 K, 8 K; puha sivega
6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfi-
nejši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg
naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega
rdečega, mo-
drege, belega ali rumenega nankinga,
pernice 180 cm dolga, 120 cm široka,
z dvema zglavnicama, 80 cm dolgi,
60 cm šir., polnjena z novim sivim,
prav slano vitnim puhastim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne
pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglav-
nice 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernice, 200 cm
dolga, 140 cm široka 13 K, 14-70 K,
17-80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga,
70 cm šir. 4-50 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja
pernica iz močnega, črtnatega gradla,
180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K,
14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od
12 K naprej franko. Lahko se franko
zamenja za neugajajoče se vrne denar.
— Natančni cenovniki gratis in franko.
S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

Posljite naročnino,
ako je še niste!

KUC

zdravniško priporočeno krl tvoreče
vino daje moč in zdravje.

Vzorec 4 steklenice 5 kg franko po
poštnem povzetju K 450. Edina zaloga:

Br. Novaković,
veletrgovina vina, Vermoutha, Mar-
sale, Malage, Konjaka, žganja itd.
Ljubljana.

Za birmo!

Dolžnost vsakega zavednega botra
in botre je, da se posluži v edini
slovenski urarni in zlatarni

Alojzija Povha, Trst

ulica del Rivo šte. 26 (Sv. Jakob).
Cene nizke. Bogata izbira.

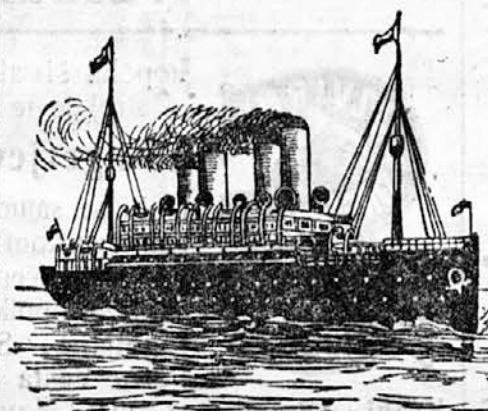
**„Zdravnik
želodca“**

je edina posebnost želodčnega
likerja iz zdravih rastlin, kateri
izborno upliva proti slabosti v
želodcu ter ga radi tega v nobeni
družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost
likerja je

Zdravnik želodca

Kanadian Pacific iz Trsta v Ameriko

Nova direktna brzoparobrodna linija
za potnike in razno blago

v Kanado in Zdr. države Sev. Amerike.
Odhod iz Trsta v četrtek 2. oktobra 1913.

Brzoparniki so tako zgrajeni, da obstoji III. razred samo iz kabin ali kamrc za 2 in 4 osebe
skupaj, so najmodernejše opremljene in zračne, na razpolago imajo potniki na krovu sprehajališče,
jedilni in kadilni salon s kompletno godbo i. t. d. Hrana je domača, izvrstna postrežba in naj-
nižje cene. Prtljaga je do 100 kil prosta. — Vsi potniki 3. razreda so nastanjeni v kabinah
in imajo vse udobnosti, zato je ta nova linija najpripravnješa za potnike v Ameriko in za po-
šiljanje raznega blaga na vse strani Amerike.

Vsa tozadevna pojasnila daje točno in brezplačno koncesionirana potovalna pisarna

ED. ŠMARDA Ljubljana, Dunajska c. 18.
v hiši „Kmetске posojilnice“.

Dijaški

**klobuki, čepice, kravate, vsakovrstno
perilo, toaletne potrebščine i. t. d.**

priporoča

špecialna modna trgovina za gospode in dečke

J. KETTE :: Ljubljana,

:: Franca Jožefa cesta šte. 3. ::

Delniški kapital: 150,000.000 kron.

Rezervni zaklad: 95,000.000 kron.

Stanje vlog na knjižice, na tekoči račun itd. 31. decembra 1912
približno 878 milijonov kron.

Podružnica

c. kr. priv.

Avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt

Ljubljana, Prešernova ulica št. 50, v lastnem poslopiu

sprejema vloge proti hranilnim knjižicam, katere obrestuje od dne vplačila do dne dviga: rentni davek plačuje zavod sam.

Vloge na obrestovanje v tekočem računu, na giro-račun in proti blagajniškim listom najugodnejše.

Zavod eskomptuje menice in devize in dovoljuje bančne kredite vseh vrst, kupuje in prodaja tu- in inozemske vrednostne papirje in daje vestna
navodila za nalaganje kapitala, preskrbuje in deponira vojaške ženitvene kavicje, vadije itd. itd.

Povodom potovalne sezije priporočamo proti ognju in vlamu sigurne samoshrambe (Safe-Deposits) pod lasnim zaklepom stranke, ter sprejemamo
vrednostne predmete (precijoze) v hranitev proti neznatni pristojbini; dalje prevzemamo zaprte zavitke in posamezne redmete v začasno oskrbo;
preskrbujemo upravo depotov, v zvezi z natančno revizijo žrebalnih efektov, kakor tudi vnovčenjem zapadlih kuponov. — Izdajamo svojim komi-
tentom potovalna kreditna pisma, s pomočjo katerih je mogoče na vsakem poljubnem mestu dvigniti zneske, ne da se nosi s seboj gotovina.

Podružnica c. kr. priv. Avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Ljubljani.